

Πίσω οι ρουφιάνοι , εμπρός οι σύντροφοι !

ΕΥΓΕΝΙΑ ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΥ

Το σύνθημα αυτό ήταν γραμμένο σε ένα μισοκαπνισμένο ντουβάρι στην Σταδίου. Δέκα μέτρα πιο κάτω από τον κατεστραμμένο κτήριο της MARFIN BANK .Εκεί που σκοτώθηκαν άδικα τέσσερις ψυχές. Εμείς , στο πανελλαδικό συλλαλητήριο της ΑΔΕΔΥ-ΓΣΕΕ,περνούσαμε με τις κόκκινες σημαίες μας φωνάζοντας συνθήματα. Εκφράζαμε ανοικτά την αγανάκτηση μας για τα μέτρα που παίρνει η κυβέρνηση μας ενάντια στην εργατιά. Για το πώς με ξένες ντιρεκτίβες μας καταδικάζει σε μιζέρια και φτώχεια. Διαμαρτυρόμασταν δημόσια για το ασφαλιστικό μας που κόπηκε και ράφτηκε στα μέτρα του Δ.Ν.Τ. Ήμασταν Αριστεροί πολλών αποχρώσεων αλλά ενωμένοι σε ότι αφορά στην αδικία που διαπράττει το κράτος εις βάρος μας. Ανάμεσα μας αναγνωρίσαμε και αρκετούς πρασινοφρουρούς .

Δίπλα μας ήταν πολλοί που είχαν έρθει από την επαρχία για το 6ο Συνέδριο του Συνασπισμού. Περπατούσαν δίπλα μας και σχολιάζανε τα του συνεδρίου. Ήρθαν για να ακούσουν και να εκφράσουν τις δικές τους θέσεις .Περίμεναν με αγωνία να επεξεργαστούν τις διαφωνίες των συντρόφων για την πορεία του κόμματος. Ανήσυχτοι για το μέλλον αυτού του χώρου όπου υπάρχουν τόσες τάσεις και συνιστώσες. Πρέπει επιτέλους να ξεκαθαρίσουν την στάση τους τα συντρόφια. Εκεί είχανε δει γραμμένο μεγάλα και πλατιά ένα σύνθημα **“Ενότητα - Δράση- Αλληλεγγύη”**. Ωραία το σύνθημα αλλά τι γίνεται στην πράξη; Πόσοι ενωμένοι είναι αυτοί που θα σηκωθούν και θα φύγουν; Σε τέτοιους δύσκολους καιρούς η Αριστερά έχει τη πολυτέλεια να γίνεται κομμάτια;

Η πορεία κύλησε ομαλά και σε λίγο φτάσαμε μπροστά στην Βουλή. Η Αστυνομία κράτησε διακριτική απόσταση από το κορμό της πορείας .Ήταν από τις λίγες φορές που δεν έκανε αισθητή την παρουσία της ούτε στην αρχή και ούτε στο τέλος του συλλαλητηρίου. Χωρίσαμε από τους άλλους και χαθήκαμε στα στενά της Πλάκας. Βρήκαμε μία συμπαθητική ταβέρνα, με νόστιμα και φθηνά εδέσματα, και ξαναρχίσαμε το αγαπημένο θέμα μας. Που πάει αυτή η χώρα και τι ρόλο παίζει η Αριστερά στην διαμόρφωση της πολιτικής κατάστασης. Σχολιάσαμε την έλλειψη ειδησιογραφίας, σχετικά με το συνέδριο, σε γνωστό μεγάλο ραδιοφωνικό σταθμό που κατά τα άλλα διατείνεται ότι κρατεί τα σκήπτρα της πολύπλευρης ενημέρωσης (12,5% ακροαματικότητα).Ούτε μία λέξη για τις εργασίες και ούτε μία αναφορά στις εξελίξεις στο χώρο της Αριστεράς. Το λευκό κρασί έρεε άφθονα και η ατμόσφαιρα ήταν χαλαρή. Σε λίγο ήρθαν δίπλα μας και άλλα συντρόφια από την πορεία. Οι φωνές τους ακούγονταν καθαρά. Είχανε πιάσει το ίδιο γαϊτανάκι με μας.

Θυμήθηκα το έξυπνο σύνθημα και αναρωτήθηκα μέσα μου: είναι αφελείς αυτοί που το γράψανε ; Σαφώς όχι! Ξέρουμε να ξεχωρίσουμε τους καλούς από τους κακούς; Ποιοί και πόσοι είναι οι φανεροί και κρυφοί ρουφιάνοι που μπαίνουν μπροστά και μας πουλάνε σαν χώρα και σαν κράτος; Επιβάλλεται οι σύντροφοι να πάνε μπροστά για να σώσουν την κατάσταση! Πόσοι όμως είναι οι επαναστάτες που θα πάνε θα προτάσσουν το σώμα τους για να σώσουν την χώρα από την κατάντια; Πόσοι θα αψηφήσουν τους κινδύνους ;Πόσοι σύντροφοι θα πάνε μπροστά χωρίς να υπολογίσουν τις θυσίες τους ; Η χώρα μας βιώνει μία σκληρή πραγματικότητα με εχθρούς που μπήκανε στο σπίτι μας και κάνουν κουμάντο. Παράλληλα κλονίζεται καθημερινά από τις αποκαλύψεις οικονομικών σκανδάλων. Πρωτοστατεί σε ότι αφορά στην διαφθορά και η εικόνα της στο εξωτερικό έχει διασυρθεί πολλάκις. Να φύγουμε και να πάνε πίσω οι ρουφιάνοι, που την κατάντησαν εκεί που είναι ,και να προχωρήσουν οι σύντροφοι!